

[Ninn-Hansen.]

ling. Finansministeren fremsatte nogle udtalelser, der i hvert fald i et blad blev udlagt på en anden måde, i retning af, at nu kunne man se, om man alligevel skulle vente. Statsministeren og regeringen kender jo de tilkendegivelser, der er kommet. Så vidt jeg kan bedømme, har repræsentanter for et flertal her i folketinget sagt, at de mener, denne sag ikke bør gennemføres nu. Om det så er muligt at få ændret dette billede, ved jeg ikke.

Det må i så fald ske ved tvang, kan jeg forstå, for frivilligt kan det altså ikke ske, at der kan skabes et flertal for at gennemføre sagen. Jeg mener altså heller ikke, der hos befolkningen føles noget behov for det. Tværtimod er der jo en dyb ængstelse for, at man skal gennemføre disse tanker.

Men der er jo et meget nærværende problem, der har forbindelse med dette, og derfor kan måske statsministerens og regeringens stilling i de næste dage være afgørende for, om der sker noget rigtigt eller noget forkert. Jeg tænker selvfølgelig på forholdene på arbejdsmarkedet. Vi kan jo alle sammen huske drøftelser her i folketinget, hvor der er blevet advaret mod indblanding. Vi kan huske, hvorledes det er blevet fremført selv over for små indgreb over for parterne, at det skulle man passe på med. Jeg erindrers således, at da en af den nuværende arbejdsministers forgængere begyndte sagtmodigt at sige, at arbejdsmarkedets parter burde gøre sig færdig til en bestemt dato, i hvert fald med hovedlinjerne, da medførte det her i tinget nogle bemærkninger, som jeg gerne vil minde om. Der blev sagt:

„Lad dog parterne få lov til at tale. Atmosfæren for sådanne forhandlinger synes at være god. Hvis man da ikke vil skabe en helt umulig situation — for regeringen gør det i og for sig ikke så meget, den fortjener ikke bedre, men for vor økonomi, for roen i dansk økonomi i det kommende år, skal man holde sig selv i ro og lade arbejdsmarkedet få lov til at klare sine sager. Statsministeren og regeringen ved jo, at de to parter på arbejdsmarkedet ikke er vilde og rabiater folk, som ikke tager hensyn til landets økonomi. Regeringen ved af erfaring, at det gør de. Hvis man derimod reelt sætter dem ud af spillet, åbner man for et bal,

som ingen kan se afslutningen på. Derfor vil jeg på det allerkræftigste tilråde regeringen, at den farer med . . . lempe“.

Det var i 1970, det blev sagt — tidenden 1970-71 sp. 198 — og det er den nuværende budgetminister, der har sagt disse kloge ord, der jo helt passer på dagen i dag.

Så vidt jeg ved, er der gode udsigter for arbejdsmarkedets forhandlinger, hvis man holder op med at ville gribe ind på den måde, man indholdsmæssigt vil gøre det, nemlig ved at forlange gennemført i overenskomstperioden et forslag om en lønskat, der går direkte ind i de forhandlinger, man fører. Derfor vil jeg gerne spørge statsministeren: hvilke tanker har man? Vil man virkelig på denne måde gribe ind i parternes forhandlinger, eller vil man fare med lempe, som der dengang blev rådet til?

Den fg. statsminister (*K. B. Andersen*): Jeg kan bekræfte, som hr. Ninn-Hansen sagde, at hr. Ninn-Hansen for nogle dage siden over for statsministerens kontor har meddelt, at han gerne ville have lejlighed til at drøfte disse spørgsmål i forbindelse med dette forslag. Jeg kan dertil føje, som hr. Ninn-Hansen også ved, at hr. Ninn-Hansen fik at vide, at når statsministeren ikke kunne være her, var det fordi han var på et officielt besøg i Europarådet, hvor statsministeren har haft lejlighed til at fremføre betragtninger, som jeg tror de fleste i denne sal både vil være enige i og vil være enige i bliver fremsat netop i denne situation, hvor vi lige har tiltrådt Det europæiske Fællesskab. Det var grunden til, at statsministeren ville modtage denne indbydelse og efterkomme denne indbydelse, selv om statsministeren altså ikke kunne være til stede her i dag. Det er meddelt hr. Ninn-Hansen, så hr. Ninn-Hansen vidste, da han stillede sine spørgsmål, hvorfor statsministeren ikke kunne være her. Jeg synes, hr. Ninn-Hansen burde respektere denne grund, idet vi alle må være interesserede i, at statsministeren repræsenterer Danmark ved denne lejlighed.

Hvad selve spørgsmålene angår, må det være naturligt, at de bliver drøftet, når regeringens forslag i meget nær fremtid kommer. Jeg var til stede ved en lejlighed, hvor hr. Ninn-Hansen rejste spørgsmålet om pressen i en mindre kreds; da var stats-